

Irský vodní španěl
(Irish Water Spaniel)

Standard FCI č. 124/08.11.2002/F

Překlad do francouzštiny: Dr. J.-M. Paschoud a prof. R. Triquet

Překlad z francouzštiny: Helena Dvořáková

Původ: Irsko

Datum zveřejnění platného standardu: 13.03.2001

Použití: irský vodní španěl se snadno přizpůsobuje všem disciplínám lovu se střelnou zbraní. Dohledává zvěř, často se mu podaří vystavit a chuťově aportuje, i z neprostupných houštin. Vzhledem k jeho tělesné stavbě a vrozeným schopnostem je toto plemeno tradičně využíváno při lovu vodní zvěře.

Klasifikace FCI:

Skupina 8	přinašeči zvěře, lovečtí slidiči a vodní psi
Sekce 3	vodní psi
S pracovní zkouškou.	

Krátký výťah z historie: přesný původ plemene zůstává nejasný. Má se za to, že irský vodní španěl se vyvinul za přispění perských psů, kteří přišli na Britské ostrovy přes Španělsko. První svědectví o výskytu vodních psů, používaných k lovu divoké zvěře v Irsku, se datuje rokem 1600. Ale ví se o tom, že psi se srstí, která nepropouští vodu, se vyskytovali v Irsku již před zavedením loveckých brokových zbraní. Jediné objektivní svědectví o tom, že se vskutku jednalo o irského vodního španěla lze přičíst na vrub jeho specifickému znaku, kterým je jeho krysí ocas. Tuto zvláštnost nenajdeme u žádného jiného plemene obdobného typu a činí velmi pravděpodobnou hypotézu, že dnešní irský vodní španěl pochází z původních irských předků. Tento typický ocas dal plemeni i jeho originální jméno, říkalo se mu „whip tail“ (ocas jako bič) nebo „rat-tail“ (krysí ocas). V každém případě už byli potomci těchto psů dobře známí v druhé polovině 19.století a byli velmi úspěšní na výstavách psů. Chovatelský klub byl založen v roce 1890 za účelem zvýšení kvality irského vodního španěla.

Celkový vzhled: je elegantní, dobře stavěný, silný, kompaktní a sporný.

Použití/Povaha: je věrný, spojuje v sobě velkou inteligenci a odolnost s odvahou a ohnivým charakterem; jeho vitalita a věrnost jsou osvědčené. Je to dobrý rodinný pes, který má rád legraci, ale k cizím lidem se chová rezervovaně.

Hlava: mozkovna a celá hlava má správné dimenze.

Část mozková:

Mozkovna: je vysoká, klenutá ve formě gotického oblouku, správné délky a dost široká, aby byla lebeční schránka dostatečně prostorná. Chomáč srsti (tupé) na temeni se skládá z dlouhých volně visících kučer, které pokrývají temeno, dosahují dosti nízko směrem k čenichu a vytvářejí mezi očima jasně ohraničený a do špičky zakončený cíp; tento chomáč nesmí mít tvar paruky, přesahující z jedné strany hlavy na druhou a ukončené nad čelem rovnou linií (nevytvářející do špičky zakončený cíp).

Stop: pozvolna klesající.

Část obličejová: obličejová část je osrstěná zcela krátkou srstí. Delší srst na zadní části spodní čelisti roste v úzkém pruhu a vytváří vous.

Nosní houba: je velká, dobře vyvinutá, tmavě hnědá.

Čenichová partie: dlouhá, silná, zdá se spíš hranatá.

Zuby: jsou silné a korektně postavené. Mají nůžkový skus.

Oči: jsou relativně malé, mandlového tvaru, v odstínech od tmavě jantarové po tmavě oříškovou, mají velmi inteligentní výraz.

Uši: jsou velmi dlouhé, ušní boltec je zaoblený; jsou nízko zavěšené, po celé délce dobře přiléhají k lícím, jsou porostlé dlouhou, kudrnatou srstí.

Krk: je dost dlouhý, silný, ušlechtilě klenutý (hlava je nesená nad úrovní hřbetu), solidně vsazený mezi ramena.

Tělo: musí mít správnou velikost; ve svém celku dělá dojem, že je sudovité, což vyplývá z výrazného klenutí žeber. Celkově je silné a svalnaté.

Hřbet: krátký, široký a vodorovný, pevně spojený se zády.

Bedra: hluboká a široká.

Hrudník: je hluboký, přední fronta však není ani široká, ani vyklenutá, třebaže je dostatečně prostorná, žebra za lopatkami jsou dosti klenutá.

Ocas: silný a mohutný u kořene, kde je porostlý v délce 7,5 – 10 cm (3-4 palce) krátkou kudrnatou srstí; směrem ke špičce se zeštíhluje, je hladký a končí velmi tenkou částí; nesmí být moc dlouhý, dosahuje k hlezennímu kloubu; je nesen v prodloužené linii hřbetu.

Končetiny:

Hrudní končetiny:

Lopatky: velmi mohutné, šikmo uložené.

Předloktí: rovné, se silnými kostmi; předloktí jsou postavena v ose, spuštěné z kohoutku a procházející loktem.

Pánevní končetiny: jsou velmi silné.

Kolena: jsou správně zaúhlená.

Hlezna: postavená kolmo k zemi.

Tlapky: jsou velké, spíše kulaté s prostorem mezi prsty, jsou hustě porostlé na prstech i mezi nimi dlouhou a velmi hustou srstí.

Pohyb: je to pohyb, který je typický pro toto plemeno. Protože má sudovitý hrudník, má valivý pohyb.

Zevnějšek:

Srst: kadeřavé uzavřené uzlíčky, velmi husté; textura nikdy nesmí připomínat vlnu, ale musí být přirozeně mastná. Hřbet a boční strany krku jsou porostlé podobným typem srsti, jako celé tělo. Na hrdle je plocha hladké srsti, ve tvaru „V“ která začíná pod spodní čelistí a dosahuje až k hrudní kosti. Hrudní končetiny jsou porostlé bohatou srstí ze všech stran, na jejich přední straně je však trochu kratší. Na pánevních končetinách začíná hladká srst pod úrovní hlezna, je však jen na jejich přední straně, zadní strana má bohaté praporce až na tlapky.

Zbarvení: tmavě hnědá jednotného odstínu. Bílá skvrna na hrudi se považuje za chybu.

Výška: psi: 53 – 59 cm
feny: 51 – 56 cm

Chyby: všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

Vady:

- bílá skvrna na hrudi
- zbarvení světlého odstínu
- světlé oko
- srst se strukturou vlny
- praporce na přední straně hlezen
- krátká srst na přední straně hrudních končetin
- otevřená tlapka
- srst na ocase tvoří vlajku
- dlouhá srst v obličejí
- bílé tlapky

NB: všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.